

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/70/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200504
Dátum vydania rozhodnutia:	04.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013200504.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: TULLOW, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Bancíkovej 1/A, IČO: 47 241 144, právne zastúpeného Marônek & Partners s.r.o. so sídlom v Bratislave, Bancíkovej 1/A, proti žalovanému: Daňový úrad Bratislava so sídlom v Bratislave, Ševčenkova č. 32, v konaní o preskúmanie zákonnosti „Oznámenia“ žalovaného č. 9101302/5/168230/13/Mol zo dňa 15.01.2013 o nevydaní osvedčenia podľa § 4 ods. 6 zákona č. 222/20014 Z.z. o dani z pridanej hodnoty, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 68/2013-53 zo dňa 15.05.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 68/2013-53 zo dňa 15.05.2014 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti „rozhodnutia“ žalovaného č. 9101302/5/168230/13/Mol zo dňa 15.01.2013 o nevydaní osvedčenia podľa § 4 ods. 6 zákona č. 222/20014 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom do 31.12.2013. Žalobca namietal, že rozhodnutie bolo vydané pod názvom „Oznámenie“ a absentujú mu formálne náležitosti ako výrok a poučenie o právnom prostriedku. Žalobca dňa 10.09.2012 v zmysle § 4 ods. 6 zákona o dani z pridanej hodnoty oznámil príslušnému daňovému úradu skutočnosť, že sa dňom 07.09.2012 stal platiteľom DPH v dôsledku toho, že je právnym nástupcom platiteľa DPH. Následne na to žalovaný správca dane nevydal žalobcovi rozhodnutie, ale listom, ktorý nazval „Oznámenie o nevydaní osvedčenia“ podľa § 4 ods. 6 zákona č. 222/204 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov oznámil žalobcovi, že registráciu pre DPH nevykoná a osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty nevydá.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že otázkou možnosti súdneho prieskumu „oznámenia“

sa zaberá ako s prejudiciálnou otázkou. V preskúmanej veci bolo potrebné posúdiť, či je možné považovať oznámenie žalovaného zo dňa 19.11.2012 za rozhodnutie a či je možné ho súdne preskúmať. Pri posudzovaní tejto otázky vychádzal krajský súd zo skutočností, že pojem „rozhodnutie“ je označením technickým a je potrebné k nemu pristupovať vždy z hľadiska jeho obsahu a nie formy. Nie je rozhodujúce, ako správny orgán svoj akt označil, alebo či vec vybavil neformálnym prípisom (či formálne nedokonalým rozhodnutím) v domnienke, že nie je jeho povinnosťou vydať rozhodnutie v určitej procesnej forme.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietal, že rozsudok krajského súdu vychádza z premisy, že žalobca podal správcovi žiadosť o registráciu pre DPH. Toto zistenie však nemá oporu v dokazovaní a je chybné. Žalobca nepodával žiadosť o registráciu pre DPH, ale v zmysle § 4 ods. 6 zákona o DPH oznámil daňovému úradu skutočnosť, že sa dňom vzniku (t.j. zápisom do obchodného registra) stal platiteľom DPH zo zákona, keďže vznikol rozdelením zanikajúcej spoločnosti ZARIVAR s.r.o., ktorá bola platiteľom DPH. Zistenie skutkového stavu krajským súdom je podľa žalobcu nesprávne. Poukazoval na skutočnosť, že ustanovenie § 4 ods. 6 zákona o DPH platného v rozhodujúcom čase, t.j. ku dňu 15.01.2013 neumožňovalo vydanie takéhoto rozhodnutia.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 27.06.2014 k odvolaniu žalobcu uviedol, že nemal povinnosť zo zákona registrovať žalobcu ako platiteľa DPH a nepridelil mu identifikačné číslo pre daň z pridanej hodnoty na základe skutočností zistených pri preverovaní, a to splnenia atribútov zdaniteľnej osoby podľa § 3 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty. Právny predchodca žalobcu spoločnosť ZARIVAR s.r.o. reálne nevykazoval odo dňa svojho vzniku t.j. od 16.06.2012 atribúty zdaniteľnej osoby podľa § 3 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z.z. Spoločnosť ZARIVAR s.r.o. síce bola platiteľom dane z pridanej hodnoty od 15.06.2012, ale ku dňu výmazu z obchodného registra nebola zdaniteľnou osobou s ekonomickou činnosťou na pokračujúcej báze tak, ako to definuje § 3 zákona o DPH, t.j. reálne nevykonávala ekonomickú činnosť. Žalovaný ďalej namietal, že „Oznámenie“ nemá právnu povahu administratívneho rozhodnutia.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. v spojení s 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250d ods. 3 O.s.p. konanie zastavil, pretože Oznámenie žalovaného č. 9101302/5/168230/13/Mol zo dňa 15.01.2013 o nevydaní osvedčenia podľa § 4 ods. 6 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom ku dňu 15.01.2013 nie je administratívnym rozhodnutím v zmysle § 247 ods. 1 O.s.p. s konštitutívnymi účinkami, ktoré by zakladalo menilo, alebo rušilo oprávnenia a povinnosti daňových subjektov.

Podľa § 4 ods. 6 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom ku dňu 15.01.2013 platiteľom sa stáva aj právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá nadobudne v tuzemsku podnik alebo časť podniku platiteľa tvoriacu samostatnú organizačnú zložku podľa všeobecného predpisu, a to odo dňa nadobudnutia podniku alebo jeho časti. Platiteľom sa stáva aj zdaniteľná osoba, ak je právnym nástupcom platiteľa, ktorý zanikol bez likvidácie, a to odo dňa, keď sa stala právnym nástupcom. Platiteľom sa stáva aj zdaniteľná osoba, ktorá dodá stavbu, jej časť alebo stavebný pozemok alebo prijme platbu pred ich dodaním, a to tým dňom, ktorý nastane skôr, ak sa z dodania má dosiahnuť obrat podľa odseku 1, okrem dodania stavby, jej časti alebo stavebného pozemku, ktoré sú oslobodené od dane podľa § 38 ods. 1. Títo platitelia sú povinní oznámiť daňovému úradu skutočnosť, na základe ktorej sa stali platiteľom, do desiatich dní odo dňa vzniku tejto skutočnosti. Daňový úrad je povinný platiteľa registrovať pre daň, vydať mu osvedčenie o registrácii pre daň a prideliť mu identifikačné číslo pre daň bezodkladne, najneskôr do siedmich dní odo dňa doručenia oznámenia skutočnosti, na ktorej základe sa stal platiteľom.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že platiteľom dane sa stáva zdaniteľná osoba ex lege, teda mimo rozhodnutia. Ide tu o obdobný princíp ako je vykonanie zápisu záznamom v katastri nehnuteľností. Preto v zmysle uvedeného ustanovenia sa konštitutívne administratívne rozhodnutia nevydávali.

Právny stav, ktorý nastal v danej veci je nečinnosť orgánu verejnej správy ohľadne právne významnej

skutočnosti, ktorá nastala ex lege. V prípade nečinnosti, nevydania rozhodnutia orgánu verejnej správy, je v právnom poriadku ochrana fyzických a právnických osôb zabezpečovaná prostredníctvom § 250t O.s.p. (Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy). Povinnosť vydať administratívne rozhodnutie v prípade nezaregistrovania zdaniteľnej osoby bola zavedená až s účinnosťou od 01.01.2014 novelou zákona o DPH zákonom č. 360/2013 Z.z. Ochrana pred právnymi aktami, ktoré nemali povahu rozhodnutia o neregistácii do 31.12.2013 bola v právnom poriadku zabezpečovaná prostredníctvom ust. § 250v O.s.p. (Konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy), v ktorom mohol daňový subjekt žiadať odstrániť vzniknutý protiprávny stav uložením povinnosti správcovi dane.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.